

VOOR
AARDIGE KINDEREN
door
J. M. VERLINT.

LEIDEN, C. KOOYKER.

Steendr. v. P. J. Mulder.

-CM

Peter Wandaer

juli 1985 uit boedel van
Tante Jacqueline Vermeulen-
Mulder. (kleindochter van
de ~~uitgever~~ Mulder) † 20 III. 85.
Lithop

Ganzen drijfstertje, drijf!

Dat is toch uw tijdverdrijf;

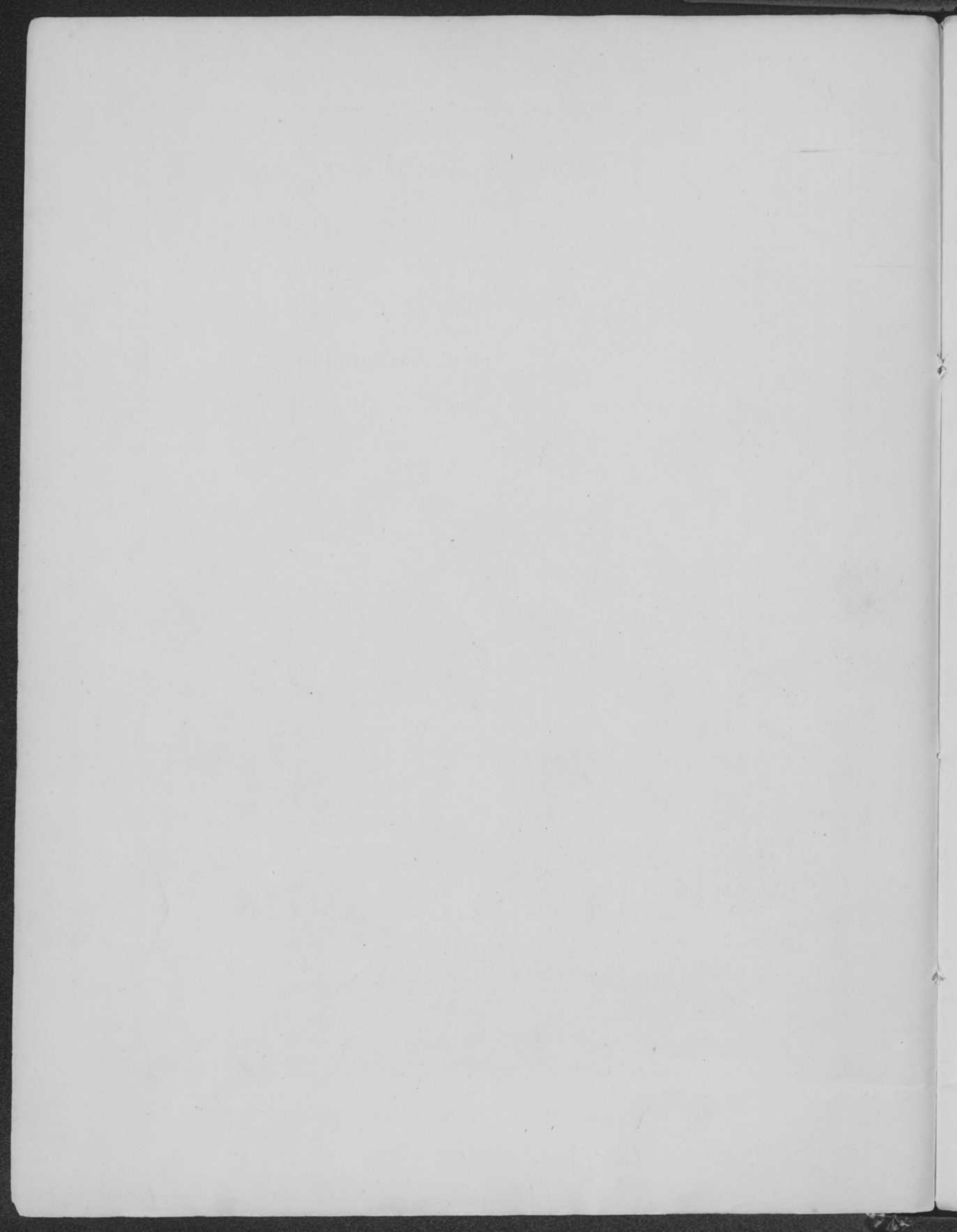
Wij gaan naar school te zaam,

Daar maken w' ons bekwaam.

Drijf, ganzendrijfstertje! drijf,

Dat is uw tijdverdrijf.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a formal document or letter.

Kom, laat ons wat gaan wandelen

Met d' eene hand in d' andere,

Of spannen wij ons paard maar in.

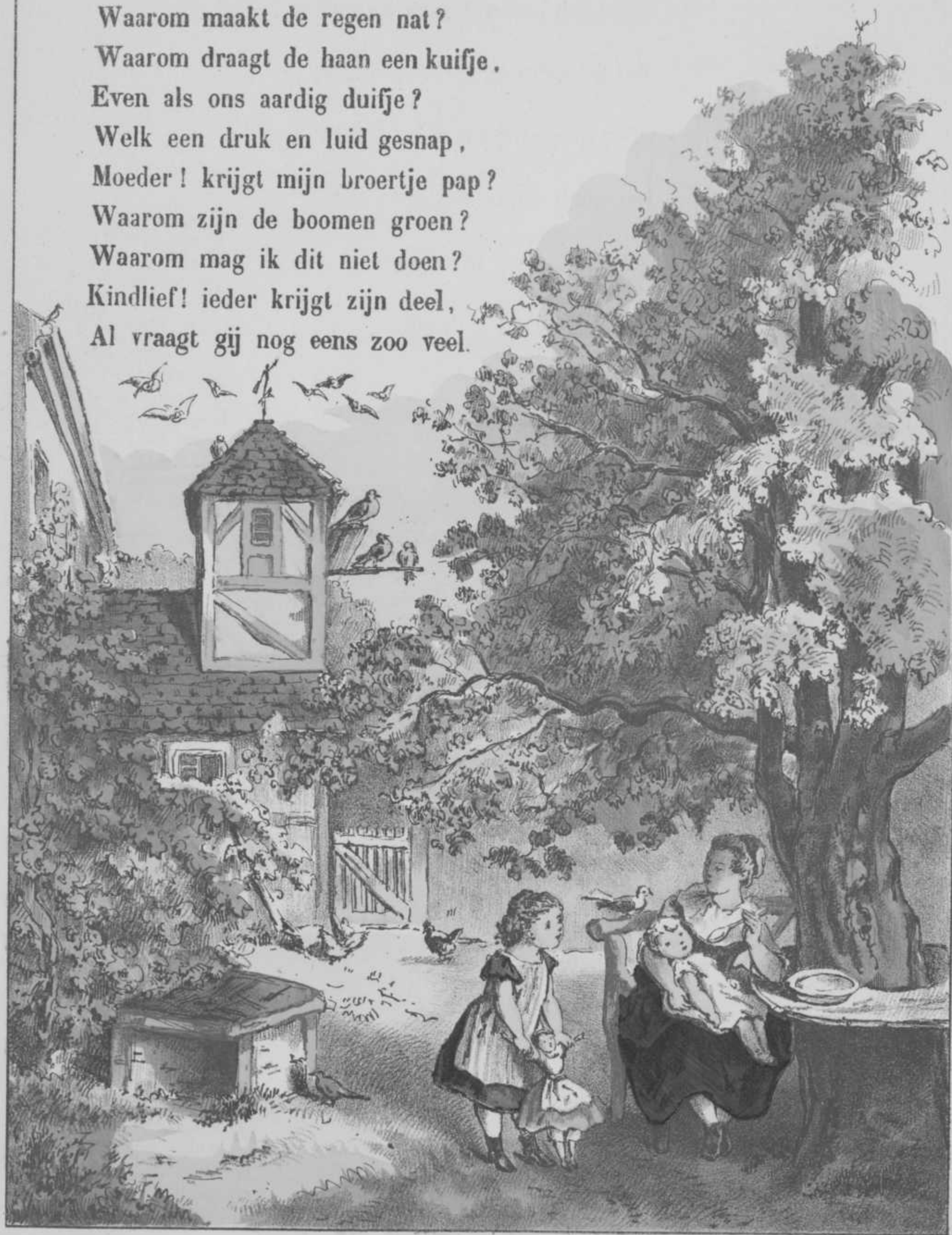
Dat geeft eerst een goed begin.

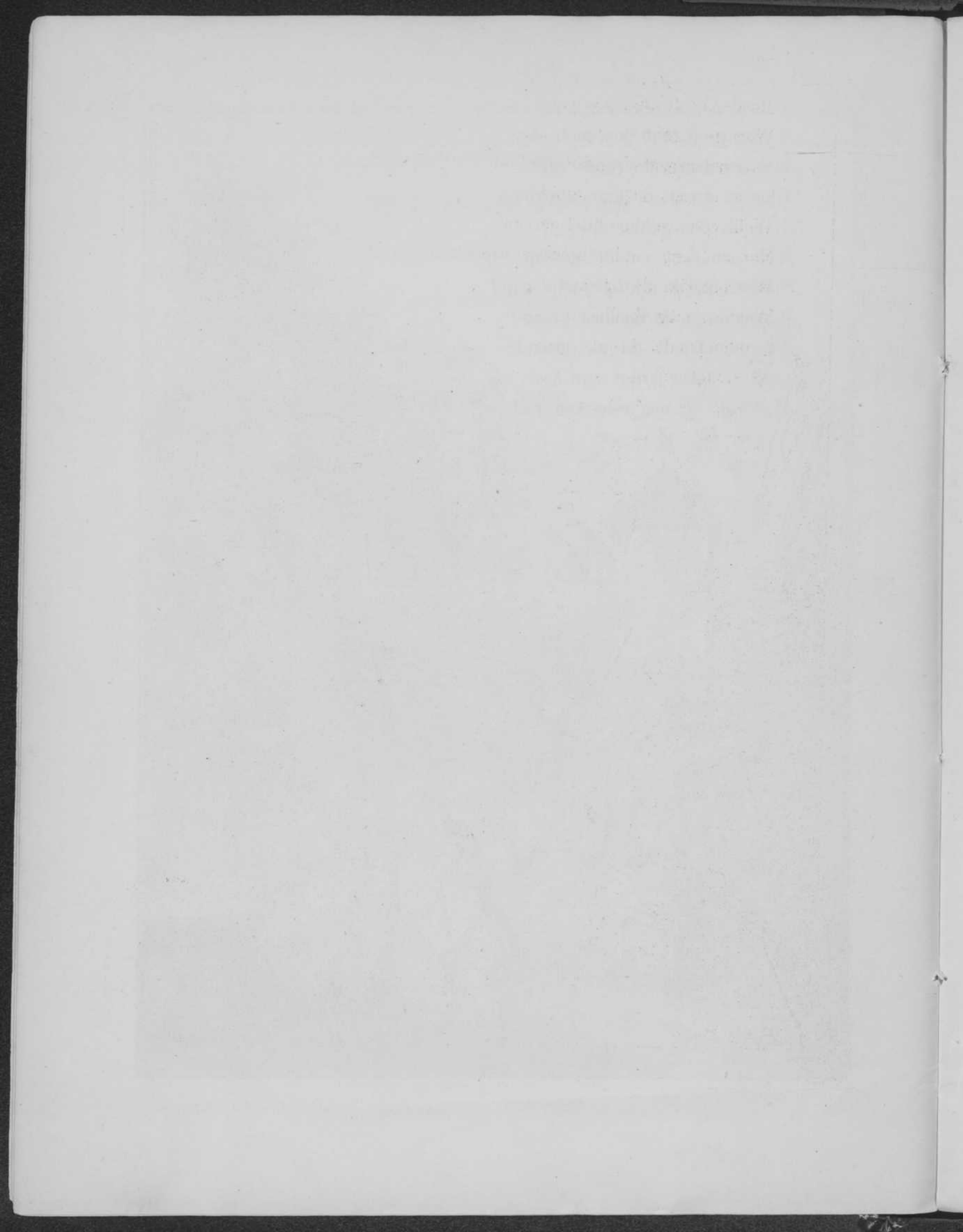
Dan gaan wij uit rijden.

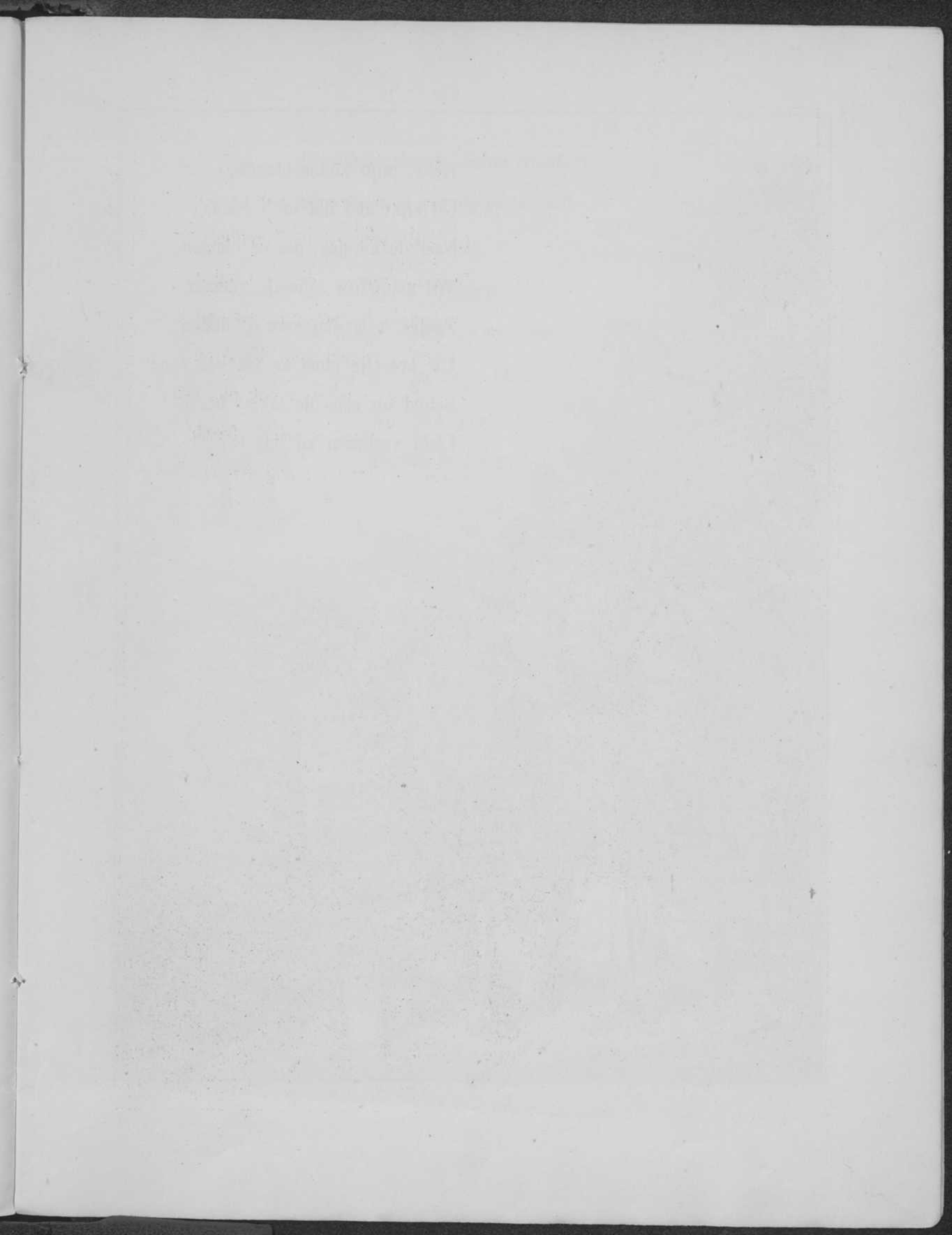
Mijn zusje is al blijde.

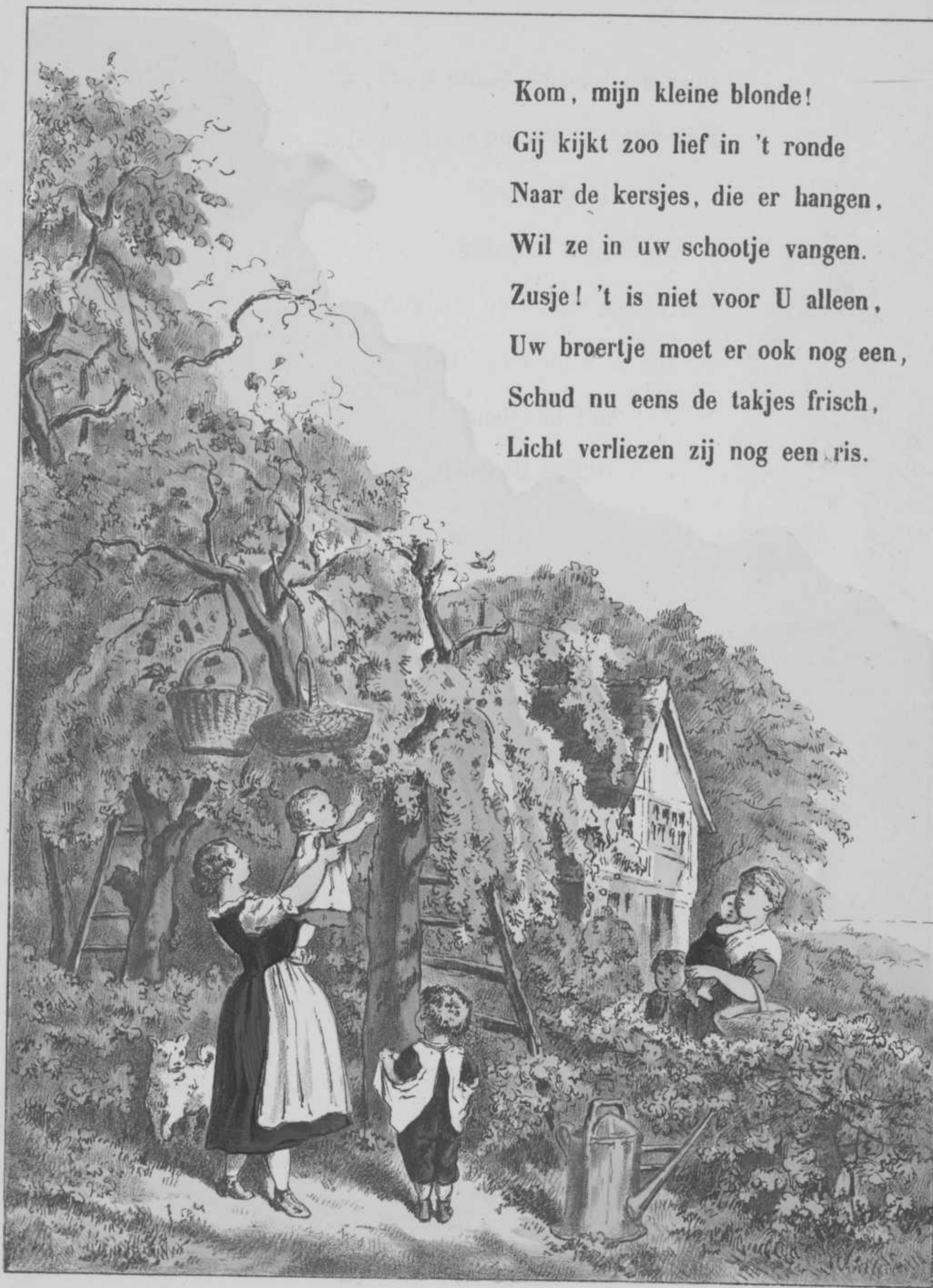
Moeder geeft mijn pop eerst wat.
Waarom maakt de regen nat?
Waarom draagt de haan een kuifje,
Even als ons aardig duifje?
Welk een druk en luid gesnap,
Moeder! krijgt mijn broertje pap?
Waarom zijn de boomen groen?
Waarom mag ik dit niet doen?
Kindlief! ieder krijgt zijn deel,
Al vraagt gij nog eens zoo veel.

Kom, mijn kleine blonde!
Gij kijkt zoo lief in 't ronde
Naar de kersjes, die er hangen,
Wil ze in uw schootje vangen.
Zusje! 't is niet voor U alleen,
Uw broertje moet er ook nog een,
Schud nu eens de takjes frisch,
Licht verliezen zij nog een ris.

Door het schoone dichte woud,
Mijn zusje is aan mij vertrouwd

Hi! ha! hop!

Rijden in galop.

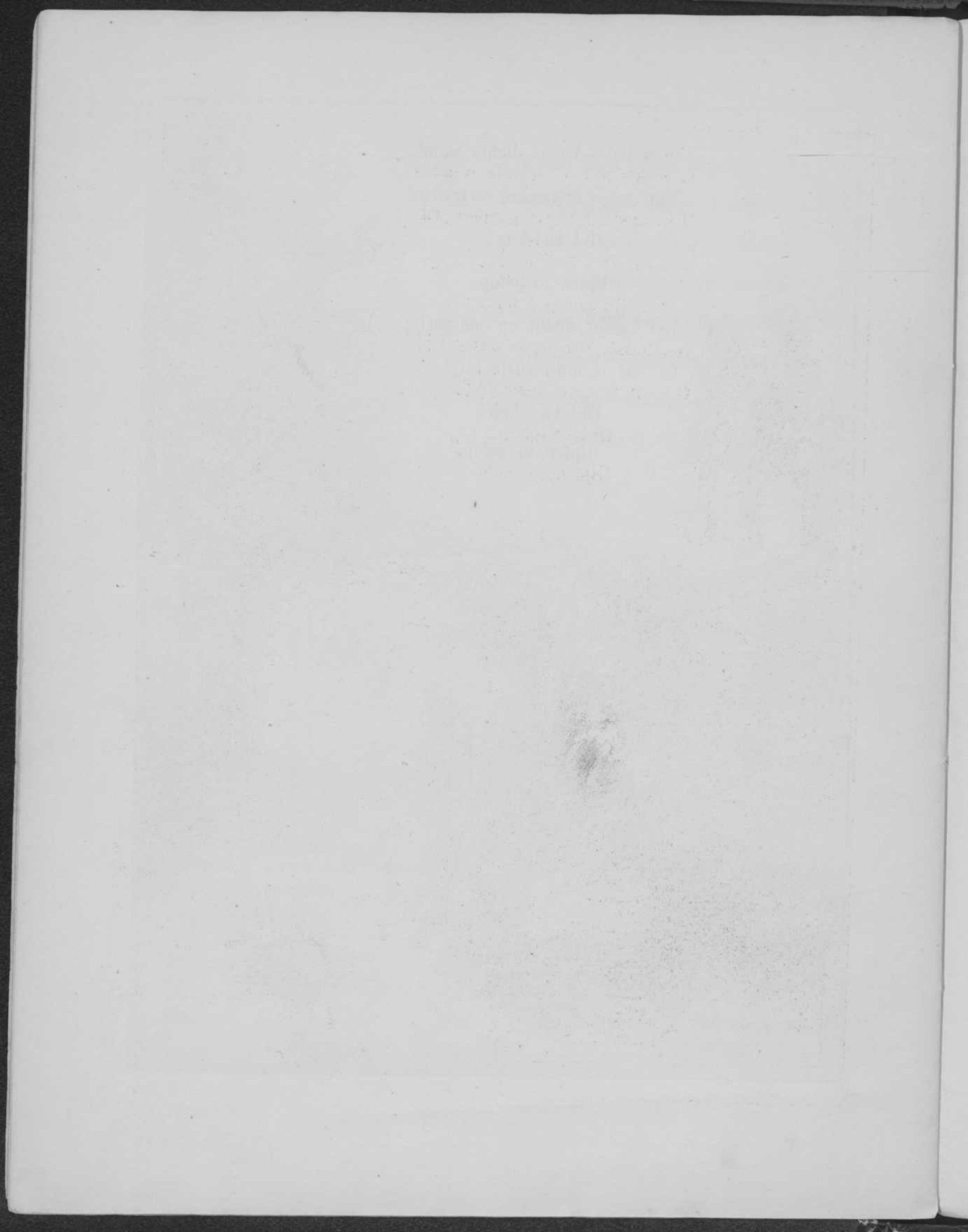
Het haasje vlucht op ons gerij;

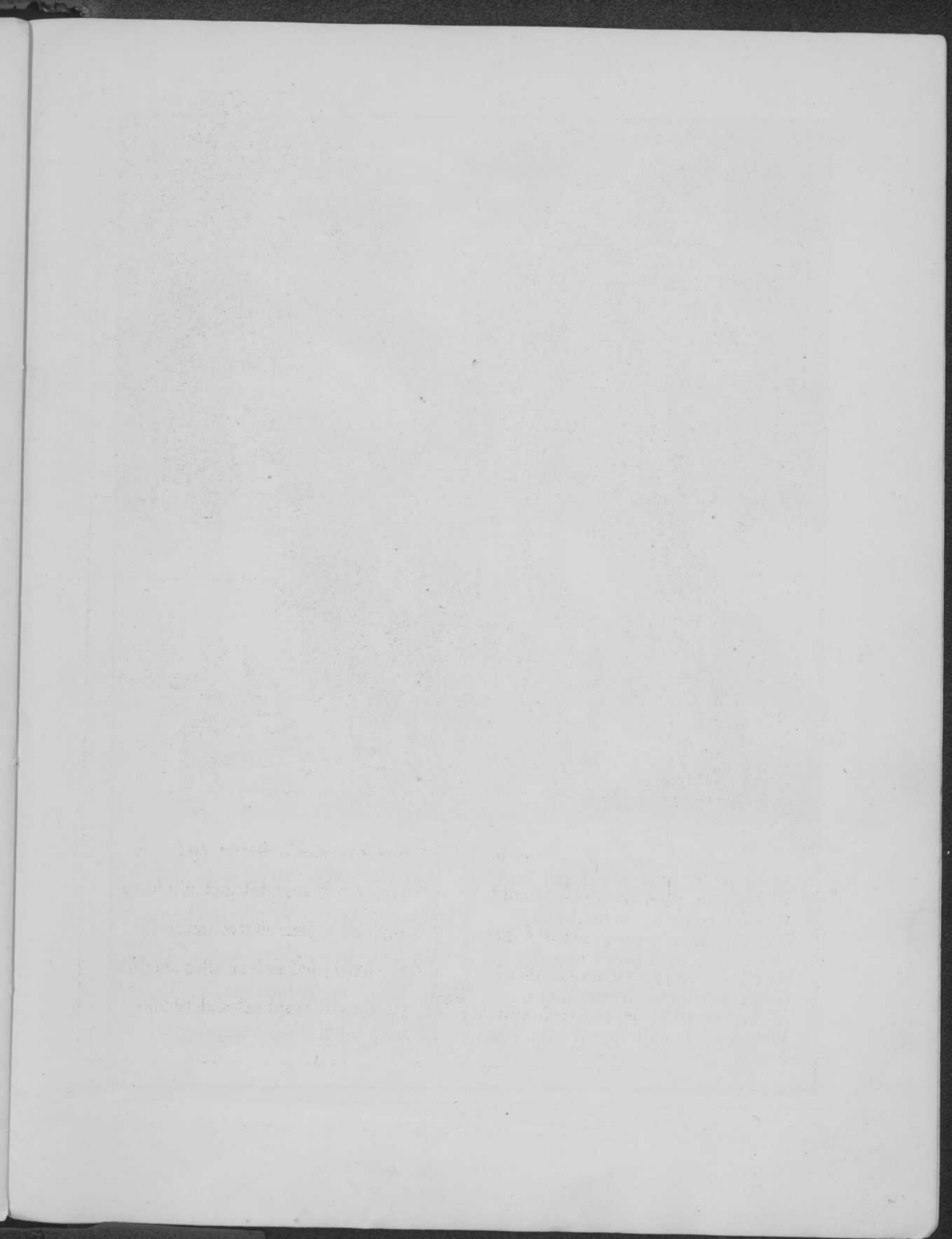
O, wat is mijn zusje blij!

Hi! ha! hop!

Rijden in galop.

Waarom is mijn paard van hout?

Waarom gaan wij in het woud?

Waarom is mijn paard niet fier,

Gelijk een ander levend dier?

Waarom zit mijn paard zijn kop.

Aan een stokje boven op?

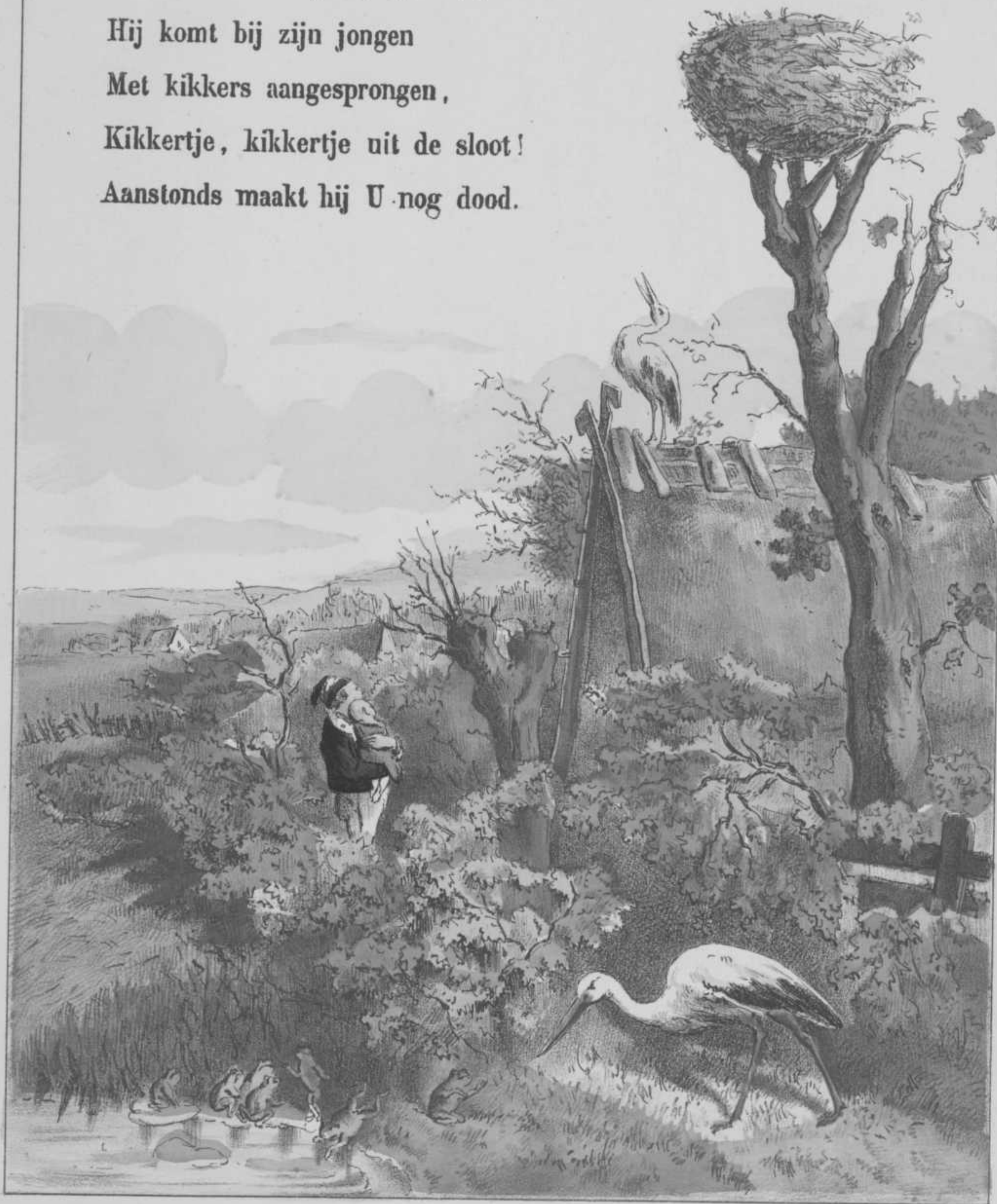
Waarom brengt hij met zijn beenen

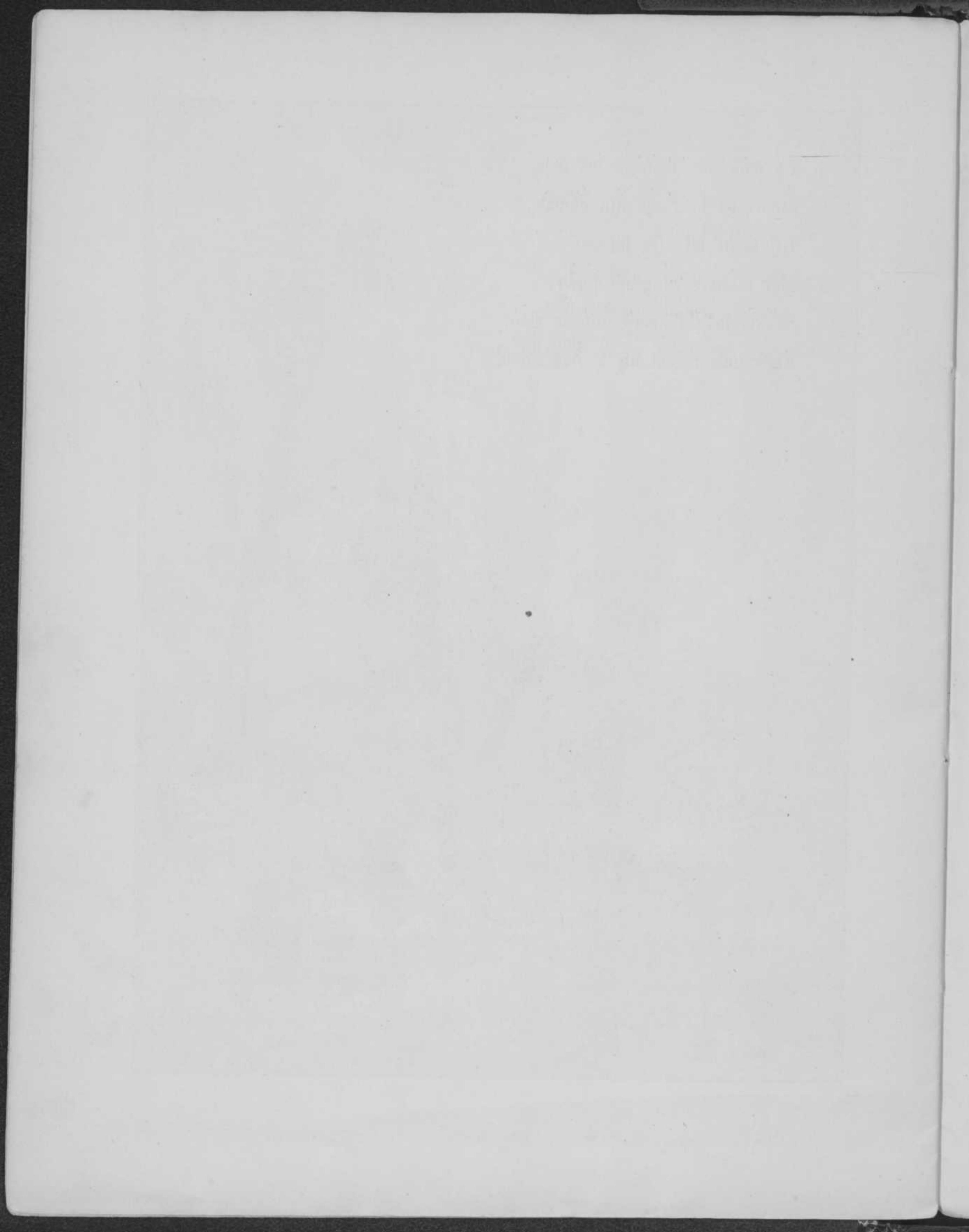
Mij niet ergens elders henen?

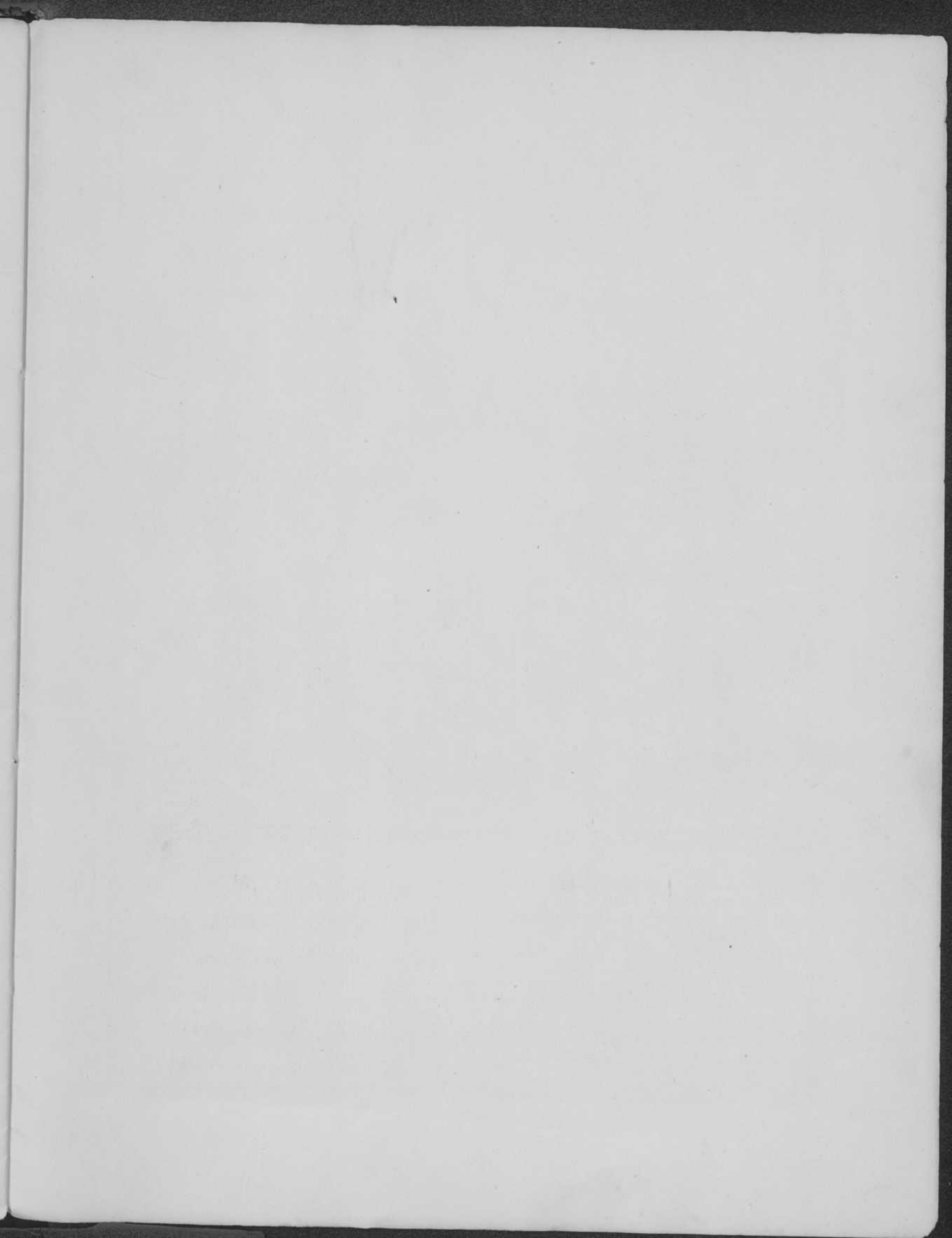
Ja, Kind! het is hier alles schijn,

De werk'lijkheid zal anders zijn.

De ooievaar, hier op het dak,
Staat zoo heel op zijn gemak,
Hij komt bij zijn jongen
Met kikkers aangesprongen,
Kikkertje, kikkertje uit de sloot!
Aanstands maakt hij U nog dood.

Het avondklokje klinkt alweer,
Terwijl ik naar het dorpje keer.
Nu maar weer wat uitgerust
Van de volbrachte taak bewust.
Met reïne vreugde in 't gemoed,
Leeft de landman blij en zoet.

Daar zijn hutje hem verwacht,
Wenscht hij een ieder goeden nacht;
Hij sluit zijn kind'ren de oogjes toe,
En geeft hun elk een kus van moe
En wenscht hun allen goeden nacht.
Tot d'ochtenstondhen vroolijkwaer

J. V. M.

100